

Tillgänglighet och tillträde – till vilket pris?

Jag tänker ofta på det här med tillgänglighet och tillträde. Tillträde till offentliga rum och tillgängligheten när man väl intagit en plats där. I Sverige är det en självklarhet att vi alla – ja, så länge vi betalar då – ska ha tillträde till publika platser. Men hur många platser har vi faktiskt tillträde till...? Och till vilket pris?

Ju mer jag tänker på det, desto mer bränner prislappen. För är det något man lär sig tidigt som funkis så är det att tillgänglighet och tillträde, det är något som kostar. Låt oss statuera detta med ett exempel: priset av en biobiljett. För att göra det extra tydligt formulerar vi det som ett skolboksexempel – perfekt att använda som sista frågan på ett matteprov:

FRÅGA: Sofi ska gå på bio med sina tre gymnasiekompisar + personliga assistent. De är så taggade för de ska äntligen få se den där filmen de väntat på i evigheter, som bara kommer visas på en biograf i Stockholm vid två tillfällen. Biljetterna kommer ryka snabbt när de släpps klockan åtta på morgonen, men det är chill, en av kompisarna har lovat att boka. En vanlig biljett kostar 200 kronor och en plusbiljett kostar 270 kronor. Vad kostar biljetterna?

SVAR: De är ju studenter och har alltså inte en jättefet kassa. Assistansomkostnaderna står ju för assen, så: $200 \times 4 + 200 = 800 + 200$ kronor.

” För är det något man lär sig tidigt som funkis så är det att tillgänglighet och tillträde, det är något som kostar.

Lärarens kommentar: Underkänd. Du glömde räkna med funkiskostnaden.

VI FÖRSÖKER IGEN:

Biljetterna släpps vid åtta på morgonen. Vi glömde den lilla detaljen av att rullstolsplatser bara går att köpa via telefon, men telefontiden är ju inte förrän från tio. Sofi kommer som tur är på det i sista sekund, så hon säger till sin kompis att det är bättre att hon bokar. Kompisen tycker också det, för hon gillar inte att prata i telefon. Grejen är att det gör ju inte Sofi heller, men jaja, hon vet att normatkompisar brukar faila biljettbokning så det är bättre att hon fixar. Vid tio ringer Sofi biljettkassan. De flesta på främre raden är slut. Sofi får en klump i magen. Hon bokar fem biljetter; tre på främre raden och två längre bak. ”Det blir 1070 kr, du kan betala på plats.” säger personen i telefonen. Juste, främre raden är dyrare för normaterna. Kompisen som ska sitta bredvid Sofi får betala mer.

Sofi skriver i gruppchatten att de nu har biljetter. Det blir lite tjafs, ingen vill ju betala mer, och de kan ju faktiskt

Emma Åstrand

Ålder: 29.

Bor: Enskede.

Sysselsättning: Föreläsare och projektledare på STIL.

prata efter filmen i stället. Sofis klump växer.

BIODAGS! PÅ BIOGRAFEN är hissen träsigg. Sofi försäkrar kompisarna att de kan gå utan henne, det är helt okej! Klumpen är nu mer av ett svart hål. Sofi får såklart två biljetter tillbaka i form av presentkort till en annan film.

Efteråt, på kafét, får Sofi reda på att filmen var SÅ BRA! Tur att den visas en gång till i nästa vecka, då kanske hissen funkar.

Priset: Tid + administration + klump i magen = Tillgänglighet och tillträde? ●

Åsikterna i texten är skribentens egna.

TRE TIPS FRÅN EMMA ÅSTRAND

För stockholmare

Bion i Mall of Scandinavia. Enda bion jag vet där du kan sitta bredvid en annan funkis. Plus att de har alla Colasmaker! Alltså verkligen alla! Najs!

YouTube

För dina assar! Visa hur du vill fixa håret, blanda O'boy, döda bossen och knyta dina sneakers – så slipper du berätta om och om igen!

Pionjärerna

Podden Full rullas serie om vår historia och pionjärerna bakom. Finns där poddar finns!

